

София, 31-ий Май, 1895.

Драги ми Бай Михалаке,

Въ Виена.

Всичките твои писма, на брой 3 или 4, получих своевременно и ти благодаря. Не можахъ да ти ся отговоря прост по "калабалъкъ" на работа, при всичко че нито една вечерь не съмъ си лъгналъ (безъ да излизамъ отъ дома) прѣди 2 частъ по лъ полунощ. -- По въпросът на къщата, въпросъ, който е жизненъ за тебъ, работата са бѣше урѣдила, както ще да си разбралъ и отъ самитъ телеграмми размѣни, и на други денъ, следъ като ся обясни въ кой кварталъ на Виена ся намѣрва тя, веднага ти ся отправиха двѣ депеши, едната отъ Г-на Начевича а другата отъ Г-на Стоилова, съ инструкции да я напустнесъ и да диришъ друга не въ еврейска махала, и не далъче отъ тамъ къде то са помѣщаватъ другите пословства или дипломатически агентства. Смея да таувъря, че въ този случай нѣма, спорѣдъ както ти си прѣполагашъ, че ставало други пать, никакъ да поинтригува съ цѣль да ти напакости. Просто кварталътъ не ся хареса; нищо нѣ маха противъ самото здание, че е малко или голъмо или пъкъ скъпо. Това за твое свѣдѣниза управлѣние ти при дирението на нова. Тукъ не ще да баде злъ, мисля, да ти обадя че лошото и неприятно впечатлѣние произведено бѣше, когато ся получи послѣдното ти съобщение до Г-на Стоилова, съ което ти ся нѣкакси стараешъ да прокараши на манието на въпросната къща, като казваше, било ужъ вече късно да са оттерлиши и пр. и пр. Съ тази си телеграмма, да ти кажа право, ти май много рискува, особено като не ти са бѣше запрѣтило да диришъ къща такава въ която да можешъ да ся настаниши и ти да живѣешъ.

По въпросътъ на Руснакътъ, който, спорѣдъ менъ, не е друго освѣнъ шарлатани-експлататоръ (искусенъ баракъ за яйца) нѣмамъ какво особито да ти кажа, тѣй като отъ разговорътъ ти съ него не можешъ да ся довѣри човѣкъ, че той ще може да ся укаже полѣзенъ повѣчче (болѣ безполѣзенъ, за да не кажа вредителенъ) отъ колкото други, които вече са знаятъ и иматъ на расположение. Нѣма нужда прочее да са срѣщате; за сега поне. Кога ще трѣгнатъ приятелитъ, не е още решено. Също не е решено да ли ще зематъ нѣкога да имъ служи като секретарь.

Благодаря ти за коприненото парче платъ ~~що~~ ми испрати по Г-на Грозева; каки ми моляти ся какво ти дѣлжа за него. Също благодаря и за ракавиците, които си размѣнилъ съ не малко (приятна, въ дадения случай-би казаль азъ-йаврица).

Днесъ имамъ друга ангария за тебъ: - Пращамъ ти портрета на покойният дядо Моравенова, имай моля, добрината да го дадешъ нѣкѣдѣ да го привадятъ наувѣличенъ форматъ, именно на "кабинетенъ" форматъ (отъ който да ми испратишъ шестъ екземпляра) и на други по голѣмъ, на вѣличина 50 на 37 сантиметра. Отъ тази вѣличина искаме само два екземпляра. Най доброто място дѣто можешъ да поръчашъ тия портрети, ако на се лѣжя ~~и~~ е на кюшето на улицата която води отъ ФРАЙЮНГЪ за къмъ улицата перпендикулярна на вратата на Дворецътъ. Това колкото да ти кажа, че още не съмъ забравилъ Виена, ане за да ти указя на фотографътъ у когото трѣбва непрѣменно да се отправишъ; азъ знамъ, че ти ще намѣриши хемъ най добрия, хемъ най ефтеня.

Съ сърдечното издравяване и съ всички удачи ти (ти също имати съмнѣ) разширъ азъ и съ много удоволъ до приключъ